

عنوان مقاله:

تجمع زیستی وانادیوم در ماهی *Strongylura strongylura* در منطقه نفت خیز بهرگان (خلیج فارس)

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

طاهره ابراهیمی یزدان آباد - گروه زیست شناسی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، صندوق پستی: ۷۷۵-۱۴۵۱۵

مژگان امتیازجو - گروه زیست شناسی دریا، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، صندوق پستی: ۱۸۱-۱۹۷۳۵

پرگل قوام مصطفوی - گروه زیست شناسی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، صندوق پستی: ۷۷۵-۱۴۵۱۵

زهره صاحبی - گروه زیست شناسی دریا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، صندوق پستی: ۷۷۵-۱۴۵۱۵

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین مقدار وانادیوم و هم چنین تعیین حد مجاز مصرف بدون اثرات زیان بار ناشی از وانادیوم در ماهی *Strongylura strongylura* (چینگو)، صید شده از بهرگان واقع در بخش شمال غربی خلیج فارس، به عنوان یکی از پر مصرف ترین ماهیان خوردنی منطقه و مقایسه آن با استاندارد های بهداشتی موجود و نیز تاثیر آن ها بر سلامت شهروندان طراحی شد. تعداد ۱۸ قطعه ماهی باراکودا در زمستان ۱۳۸۹، در ۳ گروه طولی (کوچک، متوسط و بزرگ) از منطقه بهرگان واقع در بندر بوشهر به صورت کاملاً تصادفی صید، پس از جداسازی بافت عضله، غلظت وانادیوم موجود در این بافت را با استفاده از دستگاه جذب اتمی کوره گرافیتی اندازه گیری گردید. برطبق نتایج حاصل میانگین غلظت عنصر وانادیوم در بافت عضله $1/142 \pm 2/5091$ میکروگرم بر گرم وزن خشک به دست آمد. در این بررسی با توجه به استاندارد تعیین شده توسط سازمان بهداشت جهانی (WHO)، به دلیل تجمع بالای وانادیوم در بافت عضله ماهی چینگو که یک گونه گوشت خوار می باشد، محدودیت مصرف شدید خصوصاً در گروه های طولی بزرگ وجود دارد. براساس حد مجاز تعیین شده وانادیوم توسط سازمان بهداشت جهانی برای یک فرد بالغ (۶۰ کیلوگرمی)، حداکثر مقدار مجاز مصرف عضله ماهی چینگو در گروه طولی بزرگ $354/6$ گرم در هر هفته می باشد.

کلمات کلیدی:

ماهی *Strongylura strongylura*، وانادیوم، بهرگان، خلیج فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1313508>

